
Zprávy a informace

Aktuálne otázky pedagogickej vedy v kontexte európskej dimenzie vzdelávania

Katedra pedagogiky a Katedra občianskej a etickej výchovy na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave zorganizovali v rámci akcie MŠ SR – Týždňa vedy Európskej únie dňa 9. 11. 2004 odborný seminár Aktuálne otázky pedagogickej vedy v kontexte európskej dimenzie vzdelávania.

Odborný seminár otvoril dekan Pedagogickej fakulty UK prof. Oto Majzlan, PhD., ktorý v mnohostrannom príhovore naznačil nové témy i problémy európskej dimenzie vo vzdelávaní a v príprave učiteľov na svoje povolanie. Zdôraznil, že implementácia európskej dimenzie do praxe školy predstavuje nový spôsob, ako otvoriť nové oblasti pre slobodu v edukácii. V komplexnom pôsobení má viesť mladých ľudí k európanstvu, t. j. k vedomiu prináležitosti k nadnárodnému európskemu spoločenstvu. V závere vyzval prítomných študentov, aby sa reálne efektívnejšie podieľali na zmenách školy i spoločnosti.

V úvodnom referáte prof. E. Mistrík, CSc., predniesol príhovor na tému: Kultúrna súčasnosť Slovenska ako kontext výchovy. Zdôraznil, že Slovenská republika venuje zvýšenú pozornosť otázkam rozvoja a propagácii idey spoločnej Európy. Naznačil aj problémy, ktorými sa musí slovenský občan vysporiadať, pretože je konfrontovaný so všeobecnou krízou hodnôt a musí nanovo riešiť otázky zmyslu svojho života i prostriedkov na jeho uskutočnenie. Fundovaná prednáška zodpovedala na viacero otázok, vynárajúcich sa v slovenskej spoločnosti a v hľadaní odpovedí na ne.

Dr. J. Manniová, CSc., v úvode svojho príhovoru zdôraznila, že podstata európanstva nachádza svoje opodstatnené miesto v pedagogickej teórii, ktorá sa opiera o historické fakty a procesy, ktoré charakterizovali etnológovia, antropológovia a ďalší predstavitelia európskeho zmyšľania, pričom táto dimenzia vzdelávania nie je nová, ale vystupuje ako staronový fenomén v novom kontexte. Všeobecne vymedzila európsku dimenziu vo vzdelávaní ako proces kultivácie vzťahu k Európe a odhaľovania jej hodnôt. Jej cieľom je výchova proaktívneho človeka, ktorý disponuje súborom vedomostí a zručností univerzálne použiteľných v komplexných situáciách. Tieto zručnosti označila ako kľúčové, ktorými by mali disponovať všetci mladí Európania.

Dr. Darina Čuchranová, CSc., sa zamýšľala nad multikultúrnosťou a multireligiozitou v Slovenskej republike, v ktorej sú stabilizované náboženské systémy

s prezentovanými hodnotovými orientáciami, ako aj nové náboženské útvary, ktorých aktivity sa vo väčšej miere prezentujú aj u nás. Upozornila, že spoločnosť, školstvo a výchovno-vzdelávacie inštitúcie majú organizovať také činnosti, ktoré prispievajú k zdravému vývoju mladého človeka a chránia ho pred deštruktívnymi kultmi, ktoré manipulujú s jeho psychikou.

Európska dimenzia v praxi školy rezonovala v príspevku Dr. N. Ondruškovej, CSc. Zamerala sa hlavne na spôsob, ako otvoriť nové oblasti pre slobodu vo výchove a vzdelávaní. Základným duchom takto orientovanej modernej školy je demokracia, pluralizmus a multikultúrnosť. Dynamická realita a napĺňanie cieľov proeurópskej výchovy sa má prelínať kurikulami jednotlivých predmetov, ako aj celým životom školy. Informovala aj o projektoch, európskych kluboch a spolupráci s mimovládnyimi organizáciami a inými sektormi.

Dr. Kinga Horváthová predniesla príspevok, v ktorom rozoberala adaptabilitosť organizácie a systému riadenia školstva. V súčasnom školskom systéme sa len rozbieha systém vnútorného usporiadania školy. Osobitne významným aspektom je orientácia na uplatnenie vzťahov medzi zúčastnenými činiteľmi. Optimálna organizácia školy je predpokladom dosahovania pozitívnych cieľov výchovy a vzdelávania. Je potrebné zosúladiť požiadavky sociálneho a právneho charakteru na všetkých stupňoch riadenia.

Hodnotenie spokojnosti žiakov so životom v škole vo vybraných krajinách EÚ predniesla vo svojom príspevku Dr. S. Hlásna. Konštatovala, že škola ako jediná inštitúcia má predpoklady podporovať rozvoj osobnosti dieťaťa i mladého človeka. Doložila to i výsledkami výskumu, ktorý potvrdil, že žiaci v EÚ sa cítia spokojnejšie v škole a pozitívne pocity prevládajú nad negatívnymi.

Dr. I. Lukšík, CSc., sa zamýšľal nad paradigmami vo výchove detí a ich detstva, pričom skúmal vývin všeobecného dieťaťa a dieťa ako objekt socializácie, ako spoluprotvorcu svojho sveta a ich obsahov pod vonkajším socializačným tlakom, pričom voľný čas obsahuje minimum nedobrovoľných sociálno-rolových záväzkov, ktorý je spojený s hodnotami spoločnstiev, subkultúry, v ktorej žije.

Úlohy učiteľa v škole budúcnosti alebo učiacej sa spoločnosti rezonovali v príspevku Dr. Z. Novákovej. Zamýšľala sa nad povolaním učiteľa u nás i v krajinách EÚ, ktorý má byť autoritou. Prispieva svojím rozhľadom, životnou orientáciou a ďalšími osobnostnými i profesionálnymi kvalitami k širšej kultivácii pozitívnych vlastností zverených jedincov, ktorí budú sebavzdelávanie považovať za ďalšiu kvalitu ich života. Navrhuje prehodnotiť súčasný sociálny status učiteľa.

Mgr. Z. Peternai referovala o mládeži v ohrození, tak v rodinnom i školskom prostredí, ktoré ak pôsobí pozitívne, je rozvíjajúcim, obohacujúcim alebo i demotivujúcim, ktoré prezentuje súčasná rozháraná rodina. Vo svojom príspevku nachádza riešenia v prevencii a v maximálnej podpore rodiny, ako aj v nahrávaní modelových situácií, ktoré by mali byť prezentované verejnosti.

Eutanázia ako súčasný problém v spoločnosti, bola námetom príspevku Mgr. L. Ustaníkovej. Závažný problém vysvetlila tak z lekárskej i spoločenskej etiky. Konštatovala, že zatiaľ je len málo krajín v Európe, ktoré majú zákonom povolenú

eutanáziu, pretože všeobecne v ostatných krajinách prevláda zákon o ochrane života a stáva sa závažnou témou hlavne u dlhodobu a nevyliciteľne chorých.

Príspevok o situačnom učení predniesla Mgr. S. Kissová. Tento druh učenia napomáha zefektívniť výchovno-vyučovaci proces a je pre žiakov zaujímavý a pútavý. Množstvo problémových úloh, vzájomná komunikácia a vlastná aktivita vedie žiakov k prospešnej kooperácii a k zaujímavým výsledkom.

Dr. R. Tóthová poskytla fundovaný prehľad o transmisii poznatkov, ako aj o novom prístupe učiteľa, ktorý je otvorený k novým koncepčným zmenám, kedy má možnosť diferenciacie. Žiaci majú svoje prekoncepty, hrajú sa na výskumníkov, sú nabádaní k premýšľaniu a k hľadaniu originálnych riešení.

Príspevok Ing. V. Vatolíka, PhD., a Dr. J. Vantucha, CSc., bol zameraný na miesto Slovenska v digitálnej Európe. Konštatovali, že rozvoj didaktickej techniky je imponantný a vyvoláva vznik nových výučbových technológií a informačných sietí, čím sa mení i rola učiteľa. Kritika na súčasný stav v školstve v zavádzaní nových výučbových pomôcok je namieste.

Záverčný príspevok na tému: e-Learning – moderné interaktívne výučbové metódy sú lacnejšie, rýchlejšie a lepšie, prezentoval Ing. V. Vatolík, PhD. Konštatoval, že využívanie multimediálnych a interaktívnych prostriedkov na vyučovaní je efektívnejšie, či už pri prezentovaní učiva, pri precvičovaní a skúšaní i diagnostikovaní. Môže byť nástrojom konzultácie i základom riadenia výučbového procesu. Celková prezentácia a kvalitná projekcia dokumentu tvorili záver odborného seminára.

V pedagogickej vede má zvláštne postavenie téma európskej dimenzie vo vzdelávaní. Rezonovala vo všetkých príspevkoch a ponúkla študentom a prítomným množstvo námetov a aktivít pre vzájomné kultúrne zblížovanie a poznávanie ako prostriedok výchovy. Prezentované spôsoby a aktívne učenie sa vzájomnému porozumeniu hlavne prostredníctvom štúdia a spôsobmi presadzovania sa európskej myšlienky medzi študentmi vyvolali záujem a boli súčasťou výučby na ďalších seminároch.

Odborný seminár kladne ohodnotil aj Európsky komisár pre vedu a výskum Dr. Andreas Walther, ktorý bol v Týždni vedy Európskej únie v Bratislave.

Jolana Manniová

Proměny pedagogiky

Česká pedagogická společnost připravila ke 40. výročí svého založení mezinárodní vědeckou konferenci na téma Proměny pedagogiky. Konference se konala ve dnech 3. a 4. února 2005 na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Její program byl rozdělen, jak je obvyklé, na jednání v plénu a v sekcích. V úvodu společného jednání vystoupil proděkan Pedagogické fakulty UK prof. Zdeněk Helus, který ve svém vystoupení upozornil především na problémy, které před současnou pedagogikou stojí. V plénu dále zazněly referáty týkající se rozličných oblastí pedagogiky. Profesor Jiří Kotásek se ve svém vystoupení zaměřil na období let 1964–1969, tedy na první roky existence tehdy Československé pedagogické spo-

lečnosti. Profesorka Jarmila Skalková připomněla věčné téma pedagogiky – obsah vzdělávání. Profesor Jan Průcha se věnoval posouzení současného stavu pedagogické vědy u nás, doc. Slavík se zabýval dnes velmi aktuální problematikou oborových didaktik. Obraz polské pedagogické vědy představil ve svém vystoupení prof. Boguslaw Sliwerski z Lodžské univerzity. Jazyku věd o výchově věnoval své vystoupení prof. Štefan Švec z Univerzity Komenského v Bratislavě. Společné jednání řídil, moderoval a komentoval prof. Vlastimil Švec, předseda České pedagogické společnosti.

Další část konference probíhala v sekcích. Již v přípravné fázi organizátoři konference naznačili zaměření sekcí a doporučili pro práci sekcí formu kulatého stolu. Pro velkou různorodost a zájem o prezentaci příspěvků bylo namísto čtyř původně ohlášených sekcí připraveno sekcí pět.

Vedení sekce *Teoreticko-metodologické problémy rozvoje pedagogiky jako vědy* se ujaly prof. Beata Kosová (Banská Bystrica), doc. Vladimíra Spilková (Praha) a doc. Eliška Walterová (Praha). Podle vyjádření moderátorek „jednání u kulatého stolu dokumentovalo proměnu tradičního modelu pedagogiky jako reflexi dynamického a dramatického procesu proměny edukační reality a nové ekologie edukace na jedné straně, jako reflexi proměn profilu a struktury oborů, zejména sociálních a humanitních věd na straně druhé“¹.

Na moderování sekce s názvem *Společnost a pedagogika* se podíleli doc. Milada Rabušicová (Brno) a prof. Ladislav Macháček (Nitra), předseda Slovenské pedagogické společnosti. Z přihlášených příspěvků vytvořili moderátoři tři tematické bloky, které charakterizovaly zaměření sekce: škola a společnost, reforma školských systémů, škola a její komunikace navenek a vnitřní komunikace.

Sekce *Proměny učitelské profese*, která pracovala pod vedením dr. Jany Kohnové (Praha) a ing. Karolíny Markové (Praha), se soustředila na změny nejen v přípravě adeptů učitelství, ale také v práci současných učitelů. Nemohla se vyhnout problematice rámcových vzdělávacích programů pro různé stupně škol, které znamenají v současné době největší změnu v přístupu k učitelské práci.

Čtvrtá sekce *Specifické přístupy ve výchově* vedená dr. Danuškou Tomanovou (Olomouc) a dr. Petrem Franiokem (Ostrava) ukázala na řadu problémů v oblasti speciální pedagogiky a věnovala se také průřezovým tématům, která se objevují v Rámcovém vzdělávacím programu pro základní vzdělávání, především tématu podpory zdraví a zdravotní výchově.

V páté sekci pod vedením dr. Dany Knotové účastníci diskutovali o problémech *multikulturní výchovy*, která v průběhu let získala na závažnosti, neboť setkávání a soužití s dětmi přicházejícími do našich škol z kulturně odlišných oblastí se stává běžnou součástí života.

Účastníci využili setkání nejen k vlastní prezentaci příspěvků, ale také k navázání kontaktů s kolegy z našich i zahraničních škol. Měli k tomu mnoho příležitostí, neboť na konferenci měly zastoupení kromě hostitelské Pedagogické fakulty UK v Praze a dalších českých univerzit také Lodžská univerzita, Wroclawská univer-

¹Vybráno ze zprávy o jednání sekce, která bude v plném znění publikována ve sborníku z konference.

zita, Univerzita Komenského v Bratislavě, Prešovská univerzita, Univerzita Mateja Bella v Banské Bystrici a Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre.

Marta Rybičková

Péče o nejmenší děti od narození do tří let: výzva pro rodinu i komunitu

Mezinárodní odborná konference Světové organizace pro předškolní výchovu – OMEP

Konference se konala pod záštitou primátora města Brna Richarda Svobody v Brně v aule Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v polovině dubna 2005. Jejím pořadatelem byl Český výbor Světové organizace pro předškolní výchovu – OMEP ve spolupráci s Ústavem pedagogických věd Filozofické fakulty Masarykovy univerzity a s Odborem školství, mládeže a tělovýchovy Magistrátu města Brna.

Konference byla součástí Evropského regionálního setkání reprezentantů Světové organizace pro předškolní výchovu – OMEP, jež se uskutečnilo ve dnech 14. až 16. dubna 2005 v Brně. Stalo se dobrou tradicí evropských setkávání a konferencí OMEP, že se každoročně realizují v různých městech Evropy. Bylo nám ctí, že se předsedkyně Evropského výboru OMEP paní Ulla Grob-Menges spolu s reprezentanty jednotlivých národních výborů OMEP na poslední schůzi, jež se konala v dubnu 2004 v Dublinu, dohodli, že evropské setkání se bude v roce 2005 konat v České republice a právě v Brně. Do Brna se sjelo 33 reprezentantů OMEP z patnácti evropských zemí (Dánsko, Finsko, Francie, Litva, Lotyšsko, Německo, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Velká Británie a Česká republika). Měli příležitost navštívit brněnské jesle a mateřské školy, a přesvědčit se tak o kvalitě péče v obou typech zařízení pro předškolní děti u nás.

Odborná konference potom poskytla množství informací o tom, jak je péče o nejmenší děti chápána a organizována v jednotlivých evropských zemích. Zaznělo devět příspěvků, z nichž mnohé poukázaly na velké problémy vyplývající především z nedostatku pozornosti vlád příslušných zemí této problematice. Konference se zúčastnilo kolem stovky zájemců z řad široké pedagogické veřejnosti, z čehož třetinu tvořili účastníci zahraniční.

Ukázalo se například, že podobná situace jako v České republice, kde se po roce 1989 prakticky rozpadla síť jeslí a nebyla nahrazena téměř ničím jiným, je také na Slovensku. Také tam se podle slov Zity Baďurikové, bez ohledu na dlouhou tradici a relativně vysoké procento dětí ve věku od 6 měsíců do tří let umístěných v jeslích (v roce 1982 to bylo 20 % dětí v tomto věku), v 90. letech od podpory jeslí upustilo. Bylo to způsobeno mnoha okolnostmi, z nichž pravděpodobně neblahá zkušenost veřejnosti a doporučení odborníků sehrály roli nejvýznamnější. Jesle, jak známo, měly především zdravotnický a sociální akcent a již méně pozornosti se věnovalo pedagogicko-psychologickému přístupu k dětem a individuálnímu roz-

voji každého z nich. To spolu s poukazy na relativně vysokou nemocnost dětí a dlouhý čas strávený mimo domov vedlo k opuštění myšlenky, že jesle mohou být za příhodných okolností a optimálních podmínek prospěšné rodině a dítěti i v tomto nízkém věku. Z faktických příčin, které přímo vedly k odklonu od jeslí jmenovala Zita Baďuriková politické a ekonomické změny počátku devadesátých let, zvýšení nezaměstnanosti, naopak snížení rozpočtů ministerstva školství a ministerstva zdravotnictví, posléze vynětí jeslí z gesce ministerstva zdravotnictví (bez náhrady jiné centrální instituce) a konečně rapidní snížení porodnosti na Slovensku.

O situaci v České republice, kde vývoj probíhal velmi podobně, na příkladu vývoje péče o nejmenší děti v Brně hovořila Rut Svobodová, ředitelka Centra dětských odborných zdravotnických služeb, Brno. Připomněla, že podle Národní zprávy o rodině vypracované Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR v roce 2004 se současný stav podpory rodin v ČR omezuje pouze na tradiční nástroj ve finanční sféře formou sociálních dávek a daňových zvýhodnění. Opatření, která by mladým rodinám (ženám) umožnila lépe skloubit profesní a rodičovskou roli, aniž by došlo k výraznějšímu omezení rozsahu domácí výchovy dětí do 3 let, se hledají. Výsledkem tedy je, že do 18 měsíců věku dítěte v naprosté většině případů pečuje o dítě matka, případně v malém procentu i otec, dále rodiny přednostně využívají pečovatelské kapacity vlastní rodiny a teprve po vyčerpání této možnosti se obrací na kolektivní zařízení. Těch je v současné době v Brně velmi málo. Konkrétně zde zůstaly troje jesle z původních 137 v roce 1989 s celkovou kapacitou 110 míst, přičemž tato kapacita je využita ze 70 %. Rut Svobodová svoje vystoupení shrnula otázkami, které se v souvislosti s kolektivní výchovou a péčí o děti do 3 let v ČR nejčastěji diskutují: Je pro blaho dítěte v každém případě lepší péče v rodině, nebo naopak kvalitní péče v kolektivním zařízení může být pro dítě výhodou? Jak mají být jesle financovány? Jaký má být podíl veřejných prostředků a podíl finanční účasti rodičů? Jaká má být kvalifikace personálu? Má se jednat spíše o zdravotnické vzdělání, nebo spíše o pedagogické vzdělání?

Z vystoupení dalších účastníků konference ale bylo zřejmé, že některé země na tyto a podobné otázky spojené s veřejnou péčí o nejmenší děti již našly nebo postupně nacházejí své odpovědi. Takovým příkladem mohou být země skandinávské, ale také Litva, Německo či Francie.

Podle Ingrid Engdahlové je ve Švédsku mnoho rodin, které se v současné době rozhodují využít celodenní institucionální péče pro svoje děti. Konkrétně 41 % dětí ve věku jednoho roku a 78 % dětí dvouletých je ve veřejných předškolních zařízeních, pro něž bylo v roce 1998 vytvořeno národní kurikulum. V něm jsou formulovány úkoly, cíle a doporučení společně pro děti od jednoho do pěti let. Toto kurikulum vychází z konceptu EDUCARE, což znamená kombinaci výchovy (education) a péče (care) v pozitivním a hrovém prostředí mateřské školy v zájmu rozvoje dětí a současně uspokojování potřeb jejich rodičů, kterým se tak umožňuje zapojit se do pracovního procesu. Mateřské školy jsou chápány jako první stupeň švédského vzdělávacího systému a jejich úkolem je „položít základy pro celoživotní učení a poskytovat příjemné, bezpečné a obohacující prostředí pro učení všech

děti“. Na toto předškolní vzdělávání a péči mají nárok všechny děti ve věku od jednoho do pěti let, a to i v případě, že jejich rodiče nepracují.

Smyslem konference nazvané *Péče o nejmenší děti od narození do tří let: Výzva pro rodinu i komunitu* bylo zprostředkovat široké pedagogické veřejnosti informace o přístupech k péči o nejmenší děti a o východiscích těchto přístupů v zemích Evropské unie, zejména v jejích nových členských zemích. Ukazuje se totiž, že toto téma je mimořádně důležité hlavně v souvislosti s měnící se demografickou situací v evropských zemích a s novými koncepcemi sociální politiky a v jejím rámci rodinné politiky vedoucí k podpoře rodin s malými dětmi. Do popředí zájmu se dostává toto téma také v souvislosti s hledáním možností, jak optimálně skloubit péči o nejmenší děti s pracovním zapojením rodičů a se snahou vytvářet rovné příležitosti pro ženy a muže. Pozornost tedy znovu začíná být věnována rozšiřování institucionální – státem, respektive správními regiony garantované – péče o děti ve věku do tří let, přičemž podstatná je podpora svobodného rozhodování rodiny o způsobech kombinování rodinného a pracovního života. A hledání takové rovnováhy je vždy delikátní a politicky citlivou záležitostí.

Milada Rabušicová

Ze života ČPdS

Sjezd České pedagogické společnosti, Praha, 4. února 2005

Letošní Sjezd České pedagogické společnosti se konal v souvislosti s konferencí Proměny pedagogiky na Pedagogické fakultě UK v Praze. Problémy, ke kterým se vyjadřovali jeho účastníci, jsou zachyceny v Závěrech. Na Sjezdu byli oceněni členové, bez nichž by Česká pedagogická společnost neexistovala, nebo alespoň nefungovala. Oceněným členům, kteří se z nejrůznějších důvodů nemohli Sjezdu zúčastnit, byly pamětní listy předány při osobní návštěvě nebo zaslány poštou. Někteří z nich aktivně působili ještě v Československé pedagogické společnosti před rozdělením v roce 1993. Na základě voleb, při kterých mohli členové hlasovat korespondenčně, nebo přímo v sále, byl zvolen nový hlavní výbor, jehož noví i staronoví členové a předsedové poboček se po skončení Sjezdu sešli a dohodli se na dalším postupu při vedení České pedagogické společnosti.

Seznam oceněných

prof. PhDr. Bohumír Blížkovský, CSc.
doc. PhDr. Marta Černotová, CSc.
doc. PhDr. Ludvík Edelsberger, CSc.
Jaroslava Helusová
doc. PhDr. Zdena Jesenská, CSc.
prof. PaedDr. Jiří Kotásek, CSc.
doc. PhDr. Emília Kratochvílová, CSc.
prof. PhDr. Hana Mukařovská, CSc.
prof. PhDr. Zdeněk Obdržálek, CSc.
prof. PhDr. Jozef Pšenák, CSc.
PaedDr. Marta Rybičková
doc. PhDr. Vladimír Spousta
prof. PhDr. Štefan Švec, CSc.
prof. PhDr. Vlastimil Švec, CSc.
doc. PhDr. Zdenka Veselá, CSc.

Všem oceněným blahopřejeme.

Závěry Sjezdu České pedagogické společnosti

Sjezd České pedagogické společnosti, který se konal dne 4. února 2005 v Praze

1. bere na vědomí:
 - Zprávu o činnosti za období 2003–2005;
 - Zprávu o hospodaření za období 2003–2005;
 - Zprávu revizní komise;
 - Zprávu volební komise.
2. schvaluje:
 - změny ve Stanovách ČPdS (mimořádné členství a další, které navrhuje hlavní výbor);
 - změnu výše členského příspěvku (členové v aktivním věku – 300 Kč, senioři a studenti, nejvýše interní doktorandi – 200 Kč);
 - obnovení činnosti sekce srovnávací pedagogiky a zahájení jednání o znovuoobnovení členství ve WCCES s tou podmínkou, že placení členského příspěvku této organizaci neohrozí finanční stabilitu ČPdS.
3. doporučuje:
 - rozšířit spolupráci se zahraničními pedagogickými společnostmi, tuto spolupráci rozvíjet na více úrovních (konference, časopis atd.);
 - podpořit činnost nově vznikající sekce historie české pedagogiky;
 - Sjezd ČPdS v roce 2007 pořádat odděleně od konference.
4. pověřuje Hlavní výbor ČPdS:
 - rozdělením funkcí v Hlavním výboru ČPdS na základě výsledků voleb;
 - vyhledáním a pověřením revizorů ČPdS na období 2005–2007;
 - dokončením úprav Stanov ČPdS;
 - zahájením zahraniční spolupráce se Slovenskou pedagogickou společností a jednáním o spolupráci s dalšími zahraničními pedagogickými organizacemi;
 - vytvořením podmínek pro znovuoobnovení členství ČPdS ve WCCES;
 - vytvořením podmínek pro zahájení sekce historie české pedagogiky (podpora při podávání grantu).

Zpracovala Marta Rybičková